

Men det, der er tale om, er, at Polen selvfølgelig, ligesom vi, helst ser et FN-mandat bag stabiliseringsstyrken. Et nyt FN-mandat, der gør det klart. Men Polen er indstillet på og forhandler jo også om at gå ind, og man forhandler også om, at Polen skal overtage brigadehovedkvarteret og ledelsen af et af de fire områder, der er tale om. Det gør man, uanset om det nye FN-mandat er der eller ej, fordi man ser, at situationen er der.

Jeg må selvfølgelig tilstå, at da dagen ikke er omme, har jeg heller ikke fået resultatet fra Londonkonferencen, men det kan vi jo få frem i udvalget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes udenrigsministerens sidste svar var interessant, hvor udenrigsministeren siger, at på samme måde som FN indtil nu har spillet den centrale rolle, vil FN også fremover komme til at spille en central rolle, og henviser til notatet fra Folkeretskontoret.

Det er jo den afgørende skillelinje. Det kan godt være, at det er udenrigsministerens opfattelse, det kan også godt være, at det er Folkeretskontorets opfattelse, men så tror jeg heller ikke, opfattelsen er ret meget bredere af, at FN har spillet en afgørende rolle.

Det her er ikke kun en diskussion for diskussionens skyld. Hvorfor er den diskussion så afgørende lige nu? Det er den, fordi der er to interesser, som går i hver sin retning. Der er en interesse – og det vil jeg godt have, at udenrigsministeren også vil forholde sig til – fra den yderste amerikanske højrefløj omkring Cheney, omkring Rumsfeld, som ikke er forenelige med verdenssamfundets, forstået som FN's, interesser.

De har forskellige interesser med hensyn til opbygning, med hensyn til demokrati, med hensyn til hvem der skal have kontrollen med Iraks rigdomme, med hensyn til politisk overgangsstyre osv., osv., osv. Det, der er katastrofalt i den her proces, er, at den danske regering – jeg tror mere tvunget af statsministeren end af udenrigsministeren – ikke er villig til at tage stilling i den her konflikt og tvinge langt stærkere igennem, at vi ingen verdens interesse har fælles med den yderste amerikanske højrefløj.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at ministeren er enig i, at når der kommer en overgangsregering, så skal den have

en folkelig forankring, for ellers går det galt. Det er så et fælles udgangspunkt.

Men det er også netop årsagen til, at jeg stiller de spørgsmål, jeg gør. De oplysninger, der er tilgængelige for mig, tyder nemlig på, at USA har udpeget en – skal vi sige – hård kerne på fem personer, hvor i hvert fald de to af dem ikke repræsenterer noget som helst i Irak. De repræsenterer måske nok noget i USA. Det er altså uheldigt. Det var bare det, jeg sagde.

Så siger ministeren, at i første omgang er det kun et rådgivende udvalg. Men man må begynde at gøre sig nogle forestillinger om, hvordan man kommer fra den nuværende situation, hvor der er en besættelsesmagt og så i bedste fald et rådgivende udvalg udpeget af USA, og til, at man får igangsat en demokratisk proces, der kan føre frem til en regering i Irak, der er funderet på en demokratisk ordning.

Det går jeg ud fra at ministeren er enig i. Men jeg synes, ministeren bagatelliserer den bekymring, jeg giver udtryk for med hensyn til, hvis det af den irakiske befolkning opfattes som et topstyret amerikansk organ.

Kl. 20.20

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det var interessant, og så vidt jeg ved en nyhed, at ministeren kunne oplyse, at fregatten »Olfert Fischer« nu er på vej hjem eller snart vender snuden hjemad. Det har jeg ikke hørt før. Jeg forstår så i øvrigt også, at »Sælen«, når den er klar til det, også vender snuden hjem.

Vi må selvfølgelig have oplyst, hvornår de vender hjem, og hvor meget der dermed er sparet i forhold til de 90 mio. kr. som udsendelsen af »Olfert Fischer« og »Sælen« kostede i første omgang. Det er jo alt sammen noget, vi må drøfte i udvalget, men det er i hvert fald en virkelig nyhed, at vores første bidrag til krigen nu er på vej hjem.

Det er i øvrigt også klart nok, at vi må drøfte meget nøje i udvalget, hvad der er sket på konferencen i dag i London, og hvad der sker i FN's Sikkerhedsråd. Det er jo fuldstændig afgørende for den videre fremtid i Irak, at vi får nye FN-beslutninger om en bred deltagelse i genopbygningen. Det Radikale Venstre vil meget opfordre til, at det bliver en hovedopgave for regeringen i de kommende dage.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.